

Đường Thế Hoa

Tờ giấy đáng sợ

Nhà trường vừa cho nghỉ hè, Cục trưởng A bèn đón Tiểu Phong, cháu ngoại từ tỉnh lị đến huyện lị, nơi ông công tác.

Tiểu Phong chín tuổi, học lớp 3 trường tiểu học. Cu cậu chẳng những phỏng phao đáng yêu, mà còn thông minh ngoan ngoãn, khéo tay, trong lũ cháu ngoại, cu cậu là một đứa trẻ được Cục trưởng A cưng nhất. Cục trưởng A đã hứa với Tiểu Phong: Nghỉ hè sẽ dẫn Tiểu Phong đến làng nghỉ mát du lịch cho thỏa chí.

Lẽ ra sáng nay đã lên đường, nhưng Cục trưởng A bị những tờ giấy nhỏ khó hiểu kia ngăn chặn lại. Những tờ giấy nhỏ không bắt mắt, nhưng những chữ viết trên đó làm cho mọi người phải chú ý. Đó là bốn chữ viết bằng bút lông ngay ngắn mạnh mẽ: Thừa mà không thoát.

Lần đầu tiên, Cục trưởng A phát hiện ra tờ giấy nhỏ ấy là ở bên cạnh thùng rác ven cổng lớn nhà ông ta. Cảm giác của ông khi ấy là: mấy chữ ấy viết rất đẹp, chứng tỏ thư pháp của người viết này rất cao. Lần thứ hai phát hiện ra tờ giấy này ở hành lang nhà ông. Lần này không hiểu vì sao ông bỗng rất tự nhiên đem bốn chữ này gắn liền

với bốn chữ: Lưới trời lồng lộng, trong lòng bèn có phần nghi hoặc và không yên. Lần thứ ba phát hiện ra tờ giấy này là ở nền nhà ông. Lần này thì ông phát hoảng, ông nhận định tờ giấy nhỏ này nhét vào qua khe cửa, mũi mác rõ ràng chỉ vào ông. Trong thời gian làm "quan", ông có một số việc không thể nói cho ai biết, nhưng trong lòng thì ông hiểu rõ, đến nay có người "chơi lại" mình đây. Trong tình hình này, ông làm sao còn dám cả gan công khai dùng công quỹ đi du lịch chứ?

Việc này ai làm đây? Xét về mặt tán phát tờ giấy này thuận tiện, người này ở cách đây không xa. Lẽ nào đó là những người ở khu nhà tập thể này? Trong óc mình, ông đem những người ở khu nhà tập thể ra sàng lọc từng người một. Đoán tới ai rồi lại phủ định người đó, họ đều biểu qua và mọi việc nhờ vả đều được giải quyết ổn thỏa cả, hà tất lại làm như thế? Bỗng nhiên, ông nghĩ đến một người. Đúng, chính là cậu ấy!

Người mà ông đoán là cậu Vương, kỹ sư ở nhà máy nọ. Căn cứ để ông phán đoán có đến ba điều: một là năm ấy ông là giám đốc nhà máy, cậu Vương là người đủ tư cách nhất để đề bạt lên "kỹ sư cao cấp", nhưng ông lại đem chỉ tiêu dành cho một người không đủ tư cách nhưng lại có "quan hệ", cậu Vương vẫn để bụng mãi chuyện ấy. Hai là năm ấy ông nhận phong bao khi giao khoán công trình khu nhà tập thể này cho bên ngoài, sau đó mới biết cai thầu công trình lại là cậu út của cậu Vương. Ba là cậu Vương cũng có con trai đang học đại học, rất có khả năng viết chữ bằng bút lông đẹp như thế. Người đã đoán ra rồi, song sự việc nên xử lý thế nào đây? Làm răn

chắc là càng làm càng găng... Nghĩ đi nghĩ lại tốt nhất là dĩ hòa vi quý, ông vắt óc ra nghĩ biện pháp "hòa" với cậu Vương.

Đúng vào lúc trong lòng ông đã có sách lược, thì một phát hiện mới lại làm cho phán đoán của ông bị đổ vỡ phá sản. Trong hành lang, trong phòng làm việc tại đơn vị ông lại phát hiện những tờ giấy như vậy, ông càng hoảng sợ bàng hoàng như kiến bò trong chảo nóng. Lần này, ông loại trừ cậu Vương ở khu nhà tập thể cơ quan, lại nhận định là cậu Dương ở phòng thư ký làm. Cậu Dương làm phó trưởng phòng thư ký đến năm năm, cậu ta có năng lực làm việc rất tốt lại có tiếng lành đồn xa, được mọi người công nhận là cốt cán trong mọi công việc. Năm nay, khi điều trưởng phòng đi, lẽ ra nên đưa cậu Dương làm trưởng phòng, nhưng lãnh đạo Cục lại bổ nhiệm cậu Vương mới điều đến lại không rành công tác thư ký làm trưởng phòng, chỉ vì cậu Vương là con trai của anh cả thếp của Cục trưởng A. Chuyện này có rất nhiều đồng chí có ý kiến phản đối, lẽ nào bản thân cậu Dương lại không ấm ức. Vợ cậu Dương lại là kế toán của cục này, cũng biết một số việc của Cục trưởng A mà những người khác không nên biết. Nếu cậu Dương cứ làm tới thì chuyện vỡ lở càng rất tồi tệ. Trước tiên, nên mua chuộc cậu Dương thế nào đây? Cục trưởng A đi đi lại lại trong phòng làm việc lo lắng suy nghĩ cân nhắc.

"Việc này ai làm?" Cục trưởng A đang lo lắng nghĩ suy đổi sách, thì bất thành linh tiếng thét của thư ký Mã ở phòng làm việc đối diện làm cho ông giật mình. "Sao thế?" ông đẩy cửa vào hỏi, mấy phòng khác cũng có người chạy vào hỏi.

- Tôi đang sao nội quy chuẩn bị dán lên tường, vừa ra ngoài một tý, không rõ ai ăn no bụng vô công rồi nghề ngựa tay viết lung tung làm hỏng của tôi rồi!

Cục trưởng A đi vào xem, cảm thấy đầu óc như bung ra. Thì ra, tờ giấy vàng lớn để trên bàn sao quá nửa nội quy, viết đầy những chữ Thưa mà không thoát, kiểu chữ viết giống hệt những chữ trên tờ giấy nhỏ mà ông thấy mấy hôm nay. "Ai làm đây? Ai làm đây?" Cục trưởng A hỏi dồn những người đứng xung quanh, bộ dạng ba phần giận dữ, bảy phần sợ hãi. Giữa lúc mọi người đua nhau đoán già đoán non, thì Tiểu Phong mấy ngày nay cứ như cái đuôi bám theo Cục trưởng A bước tới gần Cục trưởng A. Cu cậu phụng phịu lấy một đồng bạc đút vào túi áo khoác của Cục trưởng A, nói: "Ông ngoại! Việc này cháu làm! Cháu bồi thường tiền giấy có được không ạ?"

- Sao? Đúng là cháu làm ư? Làm sao mà cháu viết được chữ bút lông đẹp như thế này chứ? - Cục trưởng A không tin vào tai mình nữa, hỏi dồn.

-Từ năm tuổi cháu đã bắt đầu học thư pháp, thầy dạy của cháu còn là nhà thư pháp nổi danh toàn tỉnh đấy! - sợ không ai tin, Tiểu Phong nói rất thận trọng.

- Ôi! - Cục trưởng A thở phào cười, như xả nỗi tức giận và hoảng sợ mấy ngày nay. Trong lúc mọi người tấm tắc khen ngợi Tiểu Phong, Cục trưởng A lau mồ hôi trộm một cách khoan khoái.

Trở về đến nhà, Cục trưởng cho Tiểu Phong một xấp giấy bảo cháu viết. Cu cậu xoay động cái cổ tay trắng béo viết rất nhanh. Viết hết tờ này đến tờ khác, tờ nào cũng là bốn chữ ấy - Thưa mà khó thoát.

- Tại sao vẫn chỉ viết bốn chữ này mà không viết những chữ khác? -

Cục trưởng A ngó người hỏi.

- Thầy giáo bảo cháu viết mấy chữ này rất đẹp, bảo cháu luyện nhiều trong dịp nghỉ hè, viết xong còn phải tham gia triển lãm tác phẩm thư pháp toàn thành phố! - Tiểu Phong vui vẻ đáp.

- Tốt lắm! Giỏi lắm! Có triển vọng lắm!

Cục trưởng A khen xong ngồi lặng lẽ bên cạnh thưởng thức từng tờ kiệt tác của Tiểu Phong. Xem mãi, ngắm mãi, một nỗi hoảng sợ khó gọi thành tên lại xồng xộc đến trong đầu, ông lại nghĩ đến bốn chữ nữa Lưới trời lồng lộng..

Vũ Phong Tạo dịch

(Văn nghệ Quân đội)

Nguồn:

Được bạn: một sách đưa lên
vào ngày: 27 tháng 5 năm 2004